

SOCIAL- OCH MILJÖUTSKOTTETS BETÄN- KANDE

Landskapslag om tillämpning av riksförfattningar om CE-märkning av vissa produkter i enlighet med EG:s bestämmelser

1995-96

nr 1

FR nr 2

SAMMANFATTNING

Landskapsstyrelsens förslag

Landskapsstyrelsen föreslår att EG:s bestämmelser om att vissa produkter skall förses med CE-märkning genom en blankettlag skall göras tillämpliga i landskapet. CE-märkningen visar att en produkt uppfyller de tillämpliga kraven i berörda EG-direktiv.

Utskottets förslag

Utskottet tillstyrker landskapsstyrelsens förslag utan ändringar.

UTSKOTTETS SYNPUNKTER

Avsikten med CE-märkning är att avskaffa de tekniska handelshinder i Europa som följer av nationella särregler och krav på omprövning av produkter. Med gemensamma, ändamålsenliga krav förbättras produkternas säkerhet och konsumenternas tilltro till produkterna på marknaden ökar. CE står för *Communauté Européenne*, franska för Europeiska Gemenskaperna (EG).

För närvarande finns 14 direktiv som avgränsar ett antal produktområden som kräver CE-märkning. Nya produktområden tillkommer successivt. En vara som är korrekt försedd med CE-märke ger tillträde till hela EG/EES-marknaden vad avser tekniska regler.

Den föreslagna lagstiftningen omfattar tillverkare och importörer. CE-märkningen är ett ansvarsmärke och en del av produktansvars- och produktsäkerhetssystemet. CE-märkningen förhindrar inte att andra certifieringsmärken används. För vissa produkter finns frivilliga branschmärken och inom EU utvecklas därutöver miljömärkning som hittills varit frivillig att använda.

Produktsäkerhet hör enligt självstyrelselagen till landskapets lagstiftnings-behörighet till den del fråga är om förebyggande av fara för hälsa och egendom som en konsumtionsvara kan innebära. Till rikets behörighet hör bland annat frågor om varumärke och standardisering. Eftersom såväl landskapet som riket har lagstiftnings-behörighet avseende produktsäkerhet och då gränsdragningen härvid kan vara svår delar

utskottet uppfattningen att det är mest ändamålsenligt att rikets lagstiftning på området i sin helhet bringas i kraft i landskapet.

Åländska företag har redan anpassat sig till direktiven om CE-märkning. Enhetliga regler om tekniska krav på produkter gynnar i allmänhet kvalitetsutvecklingen och ger företagen möjlighet att konkurrera i flera länder utan att behöva fördröja produktens introduktion på marknaden genom tidskrävande produkttester i de olika medlemsländerna. I det här sammanhanget kan nämnas att tillverkare även ansvarar för inköpta halvfabrikat.

De företag som först började tillämpa CE-märkning hade till att börja med problem med att få fram information om hur märkningen skulle gå till och vilka krav som skulle ställas på produkten. I takt med att CE-märkningen blivit vanligare har information om CE-märkning blivit lättare att erhålla. Vad gäller information om leksaksdirektivets regler har utskottet erfarit att information kan erhållas dels från de av EG godkända laboratorier som har rätt att utfärda CE-typprovningssintyg, dels från branschorganisationerna. Det är dock av vikt att företagen själva håller sig informerade om och lär sig hantera CE-lagstiftningen.

Enligt vad utskottet erfarit är det tullmyndigheterna som kontrollerar huruvida de olika CE-märkta produkterna motsvarar föreskriven standard då produkten importeras till EG/EES-området. Därutöver kan även stickprov utföras av olika myndigheter i respektive land. Det varierar beroende av produktgrupp vilken myndighet som har det övergripande ansvaret för kontrollen.

Vid brott mot CE-märkningen kan böter utdömas, såvida inte strängare straff kan utdömas enligt någon annan lag. I vissa fall kan därutöver bristfälliga produkter återkallas från marknaden.

ÄRENDETS BEHANDLING

Lagtinget har den 6 november 1995 inbegärt social- och miljöutskottets yttrande över framställningen.

Utskottet har i ärendet hört lagberedningssekreteraren Olle Ekström samt försäljningschefen Nina Nyman och produktionschefen Bernt Björklund.

I ärendets avgörande behandling deltog ordföranden Erland, vice ordföranden Harry Eriksson samt ledamöterna Beijar, Mattsson och Pehrsson.

UTSKOTTETS FÖRSLAG

Med hänvisning till det anförda föreslår utskottet

att Lagtinget måtte anta det i
framställningen ingående
lagförslaget oförändrat.

Mariehamn den 4 december 1995

Ordförande

Olof Erland

Sekreterare

Niclas Slotte